

یوسی کوهن از جمله اسرائیلی‌هایی بود که تصمیم گرفتند به بدنه سپاه و حزب‌الله نفوذ کرده و از داخل این دو نهاد جاسوس استخدام کنند.

اسرائیل تلاش کرد یک نفر از حلقه کوچک اطراف ژانرال محمد سلیمان مشاور امنیتی بشار اسد را به‌عنوان جاسوس جذب کند. متیر داگان روایت کرده در دمشق بود که موساد توانست اطلاعات بیشتری درباره مغنیه بدست آورد. اما دمشق پایتخت یک کشور هدف بود و در کنار تهران، خطرناک‌ترین مکان برای عملیات‌های موساد محسوب می‌شد

یک دسته ویژه از محافظان شخصی قرار داد و متقاعدش کردند در مکان‌های عمومی ظاهر شود و نه به‌صورت زنده سخنرانی تلویزیونی کند. خودش نیز از بیروت به دمشق نقل مکان کرد. یک علت جابه‌جایی این بود که نیروهای امنیتی سوری به‌عنوان نیروهای سخت‌گیر و حرفه‌ای شناخته می‌شدند. در ادامه اسرائیل تلاش کرد یک نفر از حلقه کوچک اطراف ژانرال محمد سلیمان مشاور امنیتی بشار اسد را به‌عنوان جاسوس جذب کند. متیر داگان روایت کرده در دمشق بود که موساد توانست اطلاعات بیشتری درباره مغنیه بدست آورد. اما دمشق پایتخت یک کشور هدف بود و در کنار تهران، خطرناک‌ترین مکان برای عملیات‌های موساد محسوب می‌شد.

اسرائیل دست تمنا دراز می‌کند و آمریکا وارد بازی می‌شود

داگان می‌دانست این بار نمی‌تواند و نباید از خبرچین‌های عرب استفاده کند. بنابراین یک‌بار دیگر با زیرپا گذاشتن قوانین سفت و سخت موساد، راهی یک کشور دیگر یعنی آمریکا شد تا برای عملیات ترور یار بگیرد. به این ترتیب رئیس موساد خود را به دیدار با مایکل هایدن رئیس وقت سازمان سیا دعوت کرد. بوش پسر درخواست کمک داگان را پذیرفت اما به سه شرط: اول اینکه قضیه مخفی بماند. دوم فقط شخص عماد مغنیه کشته شود و سوم اینکه قتل نهایی و عملی را آمریکایی‌ها انجام ندهند؛ آمریکا به‌صورت معمول در کشتن یک نفر در کشوری که آمریکا با آن در حال جنگ و درگیری مسلحانه نبود، مشارکت نمی‌کرد. اما راه دورزدن این قانون هم به‌راحتی پیدا شد و مشاوران حقوقی سیا راه حل را ارائه کردند. طبق این راه حل هدف قرار دادن مغنیه در سوریه قانونی می‌شد! چون مبتنی بر اصل دفاع از خود بود! ایهود اولمرت نخست‌وزیر وقت اسرائیل هم برای رعایت این موارد تعهد داد. اما براساس مقاله‌ای که واشینگتن پست پس از ترور حاج‌رضوان منتشر کرد، بازگر اصلی این ترور سیا بود نه موساد و مایکل هایدن فرماندهی ارشد عملیات را به عهده داشته است. رونین برگمن می‌گوید: «آن زمان ایالات متحده آمریکا هنوز یک‌سفارتخانه فعال در دمشق داشت و بازرگانان آمریکایی می‌توانستند تقریباً به‌صورت آزادانه وارد سوریه یا از آن خارج شوند. این مسئله به‌سیا امکان داد البته با همکاری آژانس امنیت ملی آمریکا که آدم‌های خودش را به داخل سوریه بفرستد و از مأموران محلی‌اش برای این مأموریت استفاده کند». (صفحه ۱۵۲)